

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

PROGRAMUL LITURGIC ÎN PERIOADA 22 MAI - 4 IUNIE

Miercuri 24 mai:

Acatistul Înaltării Domnului 6:00 PM

Joi 25 mai: Înaltarea Domnului

Utrenie și Sfânta Liturghie 8:30 AM

Vineri 26 mai:

Paraclisul Maicii Domnului 6:00 PM

Sâmbata 27 mai:

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8:30 AM

Duminica 28 mai:

**UTRENIA SI SFÂNTA LITURGHIE
ARHIEREASCA SE VOR SĂVÂRSI LA
MĂNĂSTIREA SFÂNTUL DIMITRIE CEL
NOU DIN MIDDLETOWN, NY**

Miercuri 31 mai:

Acatistul Sfântului Nicolae 6:00 PM

Vineri 2 iunie:

Paraclisul Maicii Domnului 6:00 PM

Sâmbata 3 iunie:

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8:30 AM

Vecernie 6:00 PM

Duminica 4 iunie:

Utrenie și Sfânta Liturghie 8:30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

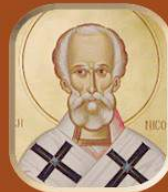
917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

Vindecarea orbului din naștere

Un orb din naștere primește vindecare de la Hristos. Ucenicii auzind că acesta nu a văzut niciodată, îi cer socoteală Învățătorului: "Cine a păcătuit: acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?"

Din Evanghelie aflăm că Mântuitorul le-a răspuns: "Nici acesta n-a păcătuit, nici părinții lui, ca să se nască orb, ci ca să se arate lucrările lui Dumnezeu în el" (In 9, 3). De aici reiese că sunt evenimente în istorie, în viața noastră, care au ca scop descoperirea prezenței și lucrării lui Dumnezeu.

Pe unii nu-i mulțumeste un astfel de răspuns, ba chiar ajung să vadă în ele o neputință a lui Dumnezeu. Afirmă că dacă Dumnezeu ar fi fost atotputernic, nu ar fi îngăduit ca un om să se nască orb. Și ar fi arătat puterea lucrării Sale în alt chip. E adevărat că Dumnezeu ar fi putut să facă și acest lucru, că doar prin puterea Sa, Marea Roșie a fost despărțită în vremea lui Moise. Dar și în astfel de cazuri, omul despărțit de Dumnezeu, ar fi găsit semnelor minunate explicații logice, le-ar fi inclus în categoria fenomenelor naturale.

După cum fariseii nu pun întrebări celui orb și părinților acestuia pentru a se convinge de intervenția minunată a lui Dumnezeu, ci pentru a o exclude, tot așa și noi, nu încetăm să cerem explicații despre existența și lucrarea Sa, nu pentru a crede în El, ci pentru a-L respinge. E bine să reținem că fariseii, învățații timpului respectiv, nu-L recunosc pe Hristos ca fiind Fiul lui Dumnezeu, ba chiar Îl socotesc om păcătos, în vreme ce orbul vindecat spune: "Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu: că fiind orb, acum văd" (Ioan 9, 25).

Defectele altora nu sunt decât reflectarea propriilor noastre defecte

Mândria este un microb periculos și extrem de contagios. Pentru a scăpa de el este nevoie de o practică și o perseverență îndelungată. A pune frână în fiecare zi oricărei nerăbdări, enervări, neliniști, a substitui amorul spiritual amorului propriu, aceasta este metoda sigură de vindecare și distrugere a acestui microb. Așteptarea, răbdarea, Reprezintă piatra de încercare a sufletelor mari, în lupta lor cu mândria.

În loc de a reprezenta un motiv de enervare, așteptarea să devină o gimnastică spirituală. O așteptare febrilă este distructivă, în timp ce una caldă și încrezătoare este constructivă. A aștepta este egal cu a spera, deci o așteptare este un act de credință. Nu există moment mai indicat și mai prielnic de a face loc în inima și mintea noastră lui Dumnezeu decât clipele în care suntem nevoiți să așteptăm. În timpul preocupărilor noastre nu ne putem concentra asupra lui Dumnezeu. Când așteptăm însă, nici un alt raționament nu ne împacă cu așteptarea noastră, numai Dumnezeu singur ne liniștește.

Oricare ar fi tipul de așteptare pe care îl suportăm, trebuie să ne convingem pe deplin și să avem certitudinea că ceea ce urmează să se întâmple nu se va întâmpla decât la ceasul cuvenit și că orice s-ar întâmpla nu poate fi decât spre binele nostru, chiar dacă aparent se prezintă sub o formă neplăcută. Toate evenimentele sunt pregătite de Dumnezeu spre binele nostru spiritual, spre progresul și desăvârșirea noastră. Mai ales durerile și suferințele noastre nu fac decât să curețe inima de egoism și de ambiții.

În loc de a constitui timp pierdut, clipele de așteptare pot deveni cele mai însemnate clipe, pline de bogăție spirituală. Omul poate să extragă din tot ceea ce-l înconjoară utilul și vătămătorul, binele și răul, adevărul și falsitatea, după inima lui. Atitudinea exterioară a omului îi afectează sufletul, iar ceea ce afectează sufletul afectează și materia. Acestea se influențează reciproc în ce privește stările omului, truștii sau sufletești. Dacă ambele merg în același sens, puterea omului este mare. Fiecare om își are greutățile lui personale. Crucea lăsată de Dumnezeu este potrivită pentru puterile fiecăruia. Cele mai grele sunt cele secrete. Ceea ce ni se pare că este o sarcină grea pentru noi este tocmai ceea ce ne ajută sufletul și ne obligă la efort, ne face să înțelegem rolul nostru, ne sunt necesare.

Magia vie a dragostei este puterea miraculoasă care schimbă calculele complicate în soluții simple, care luminează lucrurile obscure și face ca totul să devină clar și ușor de împlinit. "Luați jugul Meu, el este ușor!" Bindecuvențați controversile cu ceilalți, ocazii care vă permit să vă exersați toleranța. Cei care vă contrazic sunt adversarii amorului vostru propriu, deci auxiliarii și ajutătorii dragostei dumnezeiești. Ei vă aduc un mare serviciu, deși își fac lor înșiși un mare rău, căci își cultivă amorul lor propriu.

Din contraziceri iese întotdeauna ceva bun de învățat. Profitați de cei care vă contrazic pentru a vă transforma ideile învechite. Defectele constituie un element de perfecțiune și de progres, un motiv de luptă permanentă, o ocazie de a ne perfecționa continuu.

Defectele altora nu sunt decât reflectarea propriilor noastre defecte. Tot ce vedem rău la alții nu este decât imaginea noastră proprie. Ar ajunge să eliminăm greșelile noastre pentru a nu mai vedea greșelile celorlalți. În aceasta constă secretul relațiilor cu semenii noștri.

Cu cât un om are mai multe neputințe, cu atât el găsește mai multe la ceilalți și îi judecă continuu. Cel ce și le înfrânează pe-ale sale nu le mai vede pe-ale celorlalți.

Refugiați-vă din ce în ce mai mult în templul sufletului vostru și veți ieși din lumea neputințelor! De câte ori vă înălțați sufletul spre Hristos, acesta se purifică de patimi.

Dacă vă schimbați radical atitudinea interioară, modul vostru de gândire, suprimați în același timp orice cauză a conflictului cu aproapele. Este de-ajuns ca unul din parteneri să cedeze pentru ca orice discordie să înceteze. Adaptați-vă deci oricui, pentru a nu vă certa cu nimeni! Nu trăiți în dezordine și în plictis! Munca ordonată și constructivă este cea a gândurilor bune, pline de încredere în unicul apărător. Dezbinarea cu o singură creatură a lui Dumnezeu constituie un obstacol în calea unirii cu Dumnezeu.

Scopul omenirii este unitatea în desăvârșire. Niciodată nu trebuie să atentăm la unitatea colectivă, stârnind vreun conflict cu frații noștri. Orice dezbinare oprește elanul spre desăvârșire. În viața materială, ca și în cea spirituală, unirea este totul. Atracția, gravitatea sunt legi ale unirii și conduc la armonia sferelor. Existența noastră întregă este o datorie morală cu care, recunoscând-o, ne îmbogățim.

Eșecurile sunt o binecuvântare pentru noi. Viața este făcută din acțiuni și reacțiuni, acestea completându-se una pe alta și neputând exista separat, una fără alta.

Positivul și negativul formează ritmul mișcării și al energiei vieții. Așadar eșecul nu trebuie deplâns, ci considerat ca inevitabil și necesar. Datoria noastră este să fructificăm și eșecul și succesul. Însă succesul nu-l putem fructifica atât de bine ca eșecul. Succesul este o forță gata oricând să facă să izbucnească mândria noastră, în timp ce eșecul constituie întotdeauna o învățătură de minte. Analizați-vă deci eșecurile! Adresați-vă Marelui Contabil, chemați-L cu voce tare, cu toată conștiința!

Cei îmbunătățiți își consideră eșecurile materiale ca pe niște succese spirituale, iar succesele materiale ca pe niște eșecuri spirituale. Aceștia au dobândit adevărata inteligență. Noi ne provocăm singuri încurcăturile, pentru că trăim fără a-L lua în calcul pe Dumnezeu. Acolo unde ea funcționează se restabilește echilibrul.

Alături de Prietenul dumnezeiesc nu este cu putință să ne mai fie frică, și cel ce nu mai are frică nu mai are obstacole. Lucrurile care pentru un om obișnuit constituie obstacole, pentru un om îmbunătățit nu reprezintă altceva decât trepte spre cer.

Tot ceea ce există în natura materială a fost creat pentru un anumit echilibru. Nu abuzați de nimic, triați totul! Analizați tot ceea ce faceți! Echilibrul nu se va distruge și pacea va domni în voi. Excesele de orice fel strică echilibrul. Nu evenimentele și constrângerile din afară ne oprimă, ci propriile noastre obiceiuri. Chiar și obiceiurile bune sfârșesc prin a fi nocive atunci când ajung să stopeze inițiativa și facultatea de a decide.

Georges Barbarin